Rok 1917.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część V. Wydana i rozesłana dnia 6. lutego 1917.

Nr. 9.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnika w Galicyi z dnia 25. stycznia 1917, L. 1563/353 XVIII, którem ustanawia się nowe przepisy o wyrobie chleba.

Na podstawie postanowień § 2. rozporządzenia ministeryalnego z 20. grudnia 1915. Dz. u. p. Nr. 379. i artykułu I. rozporządzenia ministeryalnego z 7. stycznia 1916 Dz. u. p. Nr. 11. zarządzam, co następuje:

§ 1.

§. 4. rozporządzenia c. k. Namiestnictwa z 21. stycznia 1916 L. 1005/ZAO. Dz. u. kr. Nr. 5. dotyczącego wyrobu chleba traci w swem dotychczasowem brzmieniu, ustalonem rozporządzeniami c. k. Namiestnictwa z 1. czerwca 1916, L. 15941/ZAO. Dz. u. kr. Nr. 67. i z 4. października 1916 L. 2706/1277 XVIII Dz. u. kr. Nr. 107. moc obowiązującą i ma opiewać, jak następuje:

Do wyrobu chleba wolno używać tylko mąki pszennej chlebowej albo mąki pszennej jednolitej, albo mąki żytniej jednolitej, jednak tylko w ilości 60% ogólnej wagi mąki do wyrobienia a pozostałe 40%

ogólnej wagi muszą być przymusowo zastąpione w połowie mąką jęczmienną lub owsianą i miazgą kartoflaną.

Ten dodatek surogatów nie może być ani zwiększony ani zmniejszony.

§ 2.

Reszta postanowień rozporządzenia c. k. Namiestnictwa z 21. stycznia 1916, L. 1005/ZAO Dz. u. kr. Nr. 5. pozostaje nadal w mocy.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

C. k. Namiestnik:
Generał Diller w. r.

Nr. 10.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnika w Galicyi z dnia 25. stycznia 1917, L. 2516/636 XVIII, którem zaprowadza się nowe przepisy o wprowadzaniu w obrót mąki.

Na podstawie § 19. rozporządzenia Cesarskiego z 11. czerwca 1916 Dz. u. p. Nr. 176., zarządzam co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie c. k. Namiestnictwa z 4. października 1916 L. 2211/1139 XVIII Dz. u. kr. Nr. 106. traci moc obowiązującą.

§ 2.

Wszelkie gatunki mąki pszennej i żytniej wolno wprowadzać w obrót tylko w stanie niemieszanym, konsumentom wolno je jednak sprzedawać tylko wtedy, jeżeli odbiorca bierze równocześnie 20% mąki jęczmiennej lub owsianej.

§ 3.

Przekroczenia tego rozporządzenia, o ile nie podlegają karno-sądowemu ściganiu, karane będą na podstawie § 35. przytoczonego rozporządzenia Cesarskiego przez polityczne władze powiatowe grzywną do 2.000 K. lub aresztem do 3 miesięcy, a przy okolicznościach szczególnie obciążających grzywną do 5.000 K. lub aresztem do 6 miesięcy.

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

C. k. Namiestnik:
Generał Diller w. r.

Nr. 11.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnika w Galicyi z dnia 25. stycznia 1917 L. 2552/638 XVIII, regulujące spożycie jęczmienia i owsa własnego zbioru przez producentów, utrzymujących się z własnych zapasów.

Na podstawie § 16. Cesarskiego rozporządzenia z dnia 11. czerwca 1916 Dz. p. p. Nr. 176., zarządzam co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie c. k. Namiestnictwa z 4. października 1916 L. 2390/1304 XVIII Dz. u. kr. Nr. 106. przestaje obowiązywać.

§ 2.

Producenci rolni, utrzymujący się z własnych zapasów winni z ilości zboża własnego zbioru, pozostałej im po pokryciu zapotrzebowania na zasiew, użyć do wyżywienia własnego i osób wymienionych w § 3. punkt 1. lit. a, przytoczonego Cesarskiego rozporządzenia zboża szlachetnego (pszenica, żyto) dwie trzecie, jęczmienia zaś i owsa jedną

trzecią całej ilości, należącej się im według przepisów o regulacyi spożycia na wyżywienie w okresie czasu aż do przyszłych zbiorów.

Tylko wtedy, jeżeli producent nie ma tyle jęczmienia lub owsa własnego zbioru, ile potrzeba na pokrycie wymienionej trzeciej części do wyżywienia, może brak ten uzupełnić zbożem szlachetnem własnego zbioru.

§ 3.

W gminach powiatów politycznych Żywiec, Myślenice, Nowy Targ, Limanowa, Nowy Sącz, Grybów, Gorlice, Jasło, Krosno, Sanok, Lisko, Dobromil, Sambor, Stary Sambor, Turka, Drohobycz, Skole, Dolina i Kałusz, które oznaczy powiatowa władza polityczna, mogą producenci rolni, utrzymujący się z własnych zapasów, a posiadający jęczmień lub owies własnego zbioru, użyć go po pokryciu własnego zapotrzebowania na zasiew, do wyżywienia własnego i osób, wymienionych w § 3. punkt 1. Lit. a. Cesarskiego rozporządzenia z dnia 11. czerwca 1916 Dz. p. p. Nr. 176. aż do pełnej ilości, oznaczonej przepisami o regulacyi spożycia, jeżeli innego zboża chlebowego (pszenica, żyto) nie posiadają wcale lub tylko w ilości niedostatecznej.

§ 4.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia, o ile nie podlegają ściganiu karno-sądowemu, karane będą na podstawie § 35. przytoczonego Cesarskiego rozporządzenia przez polityczne władze powiatowe grzywną do 2.000 K. albo aresztem do 3 miesięcy, a przy okolicznościach szczególnie obciążających grzywną do 5.000 K. lub aresztem do 6 miesięcy

§ 5.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

C. k. Namiestnik:
Generał Diller w. r.

...ÓW. — DRUK W. L. ANCZYCA I SPÓŁKI.